

РЕШЕНИЕ

№ 19516

гр. София, 06.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
публично заседание на 29.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Биляна Кирилова, като разгледа дело номер **2809** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно -процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 30а, ал. 3 вр. чл. 42 вр. чл. 41, ал. 1, т. 1 от Закона за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия (ЗООРПСМ).

Образувано е по жалба на Н. П., ЕГН [ЕГН] от [населено място] искър, [улица], с посочен в жалбата адрес за призоваване - [населено място], [улица] срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 24-VI-129-0178 от 02.03.2025 г. – „Забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от една година“, издадена от зам. началник на Първо Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност. Твърди се, че е издадена при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и неправилно приложение на материалния закон, и не съответства на неговата цел. Сочи се ненадлежно описание на релевантните за състава на конкретното нарушение обстоятелства, предпоставило прилагане на неправилна правна квалификация. С аргументи за допуснато нарушение на изискването на чл. 30а, ал. 1 от ЗООРПСМ – решението за налагане на ПАМ да се вземе въз основа на материалите от преписката, е обоснована теза за несъответствие с целта на закона и превратно упражняване на власт. От съда се иска оспорената заповед да бъде отменена. Към жалбата е приложено копие на Наказателно постановление № VI-129 от 02.03.2025 г. (л. 9 от делото), с което на основание чл. 25, ал. 1 вр. чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗООРПСМ, на жалбоподателя е наложено административно наказание Глоба в размер на 1 000 лева за извършено административно нарушение на чл. 21, т. 7 от ЗООРПСМ.

В съдебното заседание жалбоподателят и ответникът не участваха лично, като не се явиха и техни

представители.

От пълномощник на ответника гл. юрисконсулт Д. И. са представени писмени бележки (л. 32 – л. 33), в които се оспорва жалбата. Сочи се, липса на твърдения, че нарушението не е извършено, с оглед на задължението на административния орган да наложи нормативно предвидената ПАМ. Направено е искане съдът да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. При условията на евентуалност е направено възражение за прекомерност на адвокатски хонорар за процесуално представителство на жалбоподателя.

Софийска градска прокуратура не е взела становище по жалбата и не участва със свой представител в съдебното производство.

Настоящият съдебен състав на Административен Съд - С. - град, въз основа на приложените доказателства, становището на страните и правомощията по чл. 168 вр. чл. 146 от АПК, прие за установено от фактическа страна:

На 02.03.2025 г. с начален час 14:00 ч. на Националния стадион „В. Левски“ в [населено място], [улица] проведена футболна среща между отборите на ПФК „ЦСКА-С.“ и ПФК „Левски“.

При проверка от служители на полицията, изпълняващи задължения по охрана на обществения ред в района на контролно пропускателен пункт (КПП) № 6 на сектор «Г», извършена непосредствено преди спортното мероприятие - около 13,20 ч., жалбоподателят Н. П. предал доброволно 1 бр. черна маска за лице от плат.

Резултатите от извършената проверка са отразени в Докладна записка рег. № 225р-8669 от 02.03.2025 г. (л. 14), Протокол за доброволно предаване (л. 19), саморъчно депозирано писмено сведение от жалбоподателя (л. 9), както и Заповед за задържането му рег. № 22533 /350 от 02.03.2025 г., издадена на основание чл. 72, ал. 1, т. 7 от ЗМВР от полицейски орган – служител на 01 РУ – СДВР (л. 17) и приложен към нея Протокол за обиск на лице, рег. № 225р – 8665/2025 г., от който е видно, че при задържането у жалбоподателя не са установени други забранени от закона вещи и предмети.

Към преписката са приложени писмени показания на полицейския служител, извършил проверката (л. 16) и докладна записка от 02.03.2025 г., удостоверяваща, че няма данни Н. П. да е извършвал други нарушения на ЗООРПСМ (л. 15). С разписка от 07.03.2025 г. предадената доброволно от жалбоподателя 1 бр. маска за лице от плат е предадена за съхранение на домакин – ВД при 01 РУ на СДВР (л. 20).

За констатираното административно нарушение на чл. 21, т. 7 от ЗООРПСМ е съставен АУАН № VI-129 от 02.03.2025 г., връчен на жалбоподателя в деня на издаването му, удостоверено с положен подпис и дата на приложена типова бланка (л. 10-гръб). В АУАН не са отразени възражения срещу констатациите. Издадено е наказателно постановление № VI-129 от 02.03.2025 г., с което на Н. П., на основание чл. 25, ал. 1 вр. чл. 30, ал. 1 от ЗООРПСМ, е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 1 000 лева за извършено административно нарушение на чл. 21, т. 7 от ЗООРПСМ (л. 9 и л. 12).

В същия ден – на 02.03.2025 г. от заместник началника на Първо РУ при СДВР, на основание чл. 42 вр. чл. 41, т. 1 вр. чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗООРПСМ, е издадена и оспорената в настоящото производство Заповед за налагане на принудителна административна мярка № VI-129 от 02.03.2025 г., с която на Н. П. за извършената противообществена проява (спортно хулиганство) е наложена ПАМ „Забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина за срок от една година“. Заповедта е връчена на жалбоподателя в деня на издаването ѝ – 02.03.2025 г.

Описаните релевантни за настоящия правен спор факти не са спорни за страните и дават основание за следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е чрез административния орган, с отразен

рег. № 225000-4804 на деловодно завеждане - 06.03.2025 г. Доколкото не се правят възражения в съпроводителното писмо вх. № 225000-4804 от 06.03.2025 г., с което жалбата е изпратена на съда заедно с административната преписка, а и в представените писмени бележки на пълномощника на ответника (л. 32 – л. 33), съдът счита, че жалбата е подадена в преклузивния 3-дневен срок по чл. 30а, ал. 3 от ЗООРПСМ (срокът изтича на 05.03.2025 г. – сряда, присъствен ден), от надлежна страна – участник в административното производство, чийто права са неблагоприятно засегнати от подлежащия на оспорване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Заповедта е издадена от компетентен орган. Съгласно чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗООРПСМ, в срок не по-късно от 24 часа от съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (арг. чл. 26, ал. 1 от ЗООРПСМ), началникът на Районното управление на МВР по местоизвършване на нарушението или оправомощено от него длъжностно лице издава наказателно постановление и заповед за налагане на принудителна административна мярка „Забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина“, в случаите на спортно хулиганство по чл. 21, т. 1 – 10 от ЗООРПСМ.

Заповедта е издадена от комисар Г. В. Г. – заместник началник на Първо РУ – СДВР, който е надлежно оправомощен от компетентния по местоизвършване на нарушението началник на 01 РПУ – СДВР с правомощия по чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗМВР (л. 22 – Заповед № 225з -105 от 26.01.2024 г.).

Заповедта е издадена при спазване на изискванията за форма, съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК, в съответствие с процесуалния ред в Глава четвърта, Раздел II от ЗООРПСМ „Установяване на извършени противообществени прояви“ (чл. 26 – чл. 35 от ЗООРПСМ), към който препраща разпоредбата на чл. 42 от ЗООРПСМ. Не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаването ѝ, противно на твърденията в жалбата.

Според легалната дефиниция в чл. 21 от ЗООРПСМ, спортното хулиганство е противообществена проява, която не е престъпление по Наказателния кодекс, извършена е в спортен обект или в спортната зона, преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие и се изразява в една или повече от посочените форми в т. 1 – т. 15.

Компетентни да установяват противообществени прояви по чл. 21, т. 1 – т. 15 от ЗООРПСМ са органите на МВР с полицейски правомощия (чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР). Установяването се извършва с Акт за установяване на нарушение, съставен в съответствие с изискванията на Закона за административните нарушения и наказания, съгласно чл. 26, ал. 1 от ЗООРПСМ. В чл. 30, ал. 1, т. 1 е предвиден 24-часов срок за издаване на наказателно постановление и на заповед за налагане на ПАМ „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина“, при констатирани прояви по чл. 21, т. 1 – т. 10. Законодателят е делегирал тези права на началника на районното управление на МВР по местоизвършване на нарушението или на оправомощено от него лице. В чл. 27, т. 1 – т. 4 от ЗООРПСМ са посочени лимитативно документите, които следва да бъдат приложени към административна преписка при констатирано спортно хулиганство.

Приведено към конкретиката на настоящия казус – преписката съдържа всички изискуеми документи – писменото сведение, снето от нарушителя, писмените показания на полицейския служител, участвал при проверката, резултати от извършената справка от Единния автоматизиран регистър, заповед за задържане, издадена на основание чл. 72, ал. 1, т. 7 от ЗМВР, протокол за личен обиск, протокол за доброволно предаване, съставеният АУАН, с който е установена противообществената проява по чл. 21, т. 7 от ЗООРПСМ – носене на маска за лице от черен плат, наказателното постановление, с което е определено административно наказание и оспорената

заповед за налагане на ПАМ.

Заповедта е издадена в срока по чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗООРПСМ.

Настоящият съдебен състав не споделя възраженията в жалбата за несъответствие между приложената правна квалификация на противообществената проява и описанието, дадено в констативната част на оспорената заповед. Нарушението е констатирано по предвидения ред в чл. 26, ал. 1 от ЗООРПСМ със съставяне на АУАН, в който е посочено, че противообществената проява се изразява в носене на маска за лице от черен плат. Това описание напълно съответства на една от предвидените форми в т. 7 на чл. 21 от ЗООРПСМ. По идентичен начин констатираното нарушение е описано и в сезиращата Докладна записка, която отразява резултата от извършената проверка на жалбоподателя в района на създадения КПП № 6 на сектор „Г“ на Националния стадион „В. Левски“.

Само в цифровото отразяване в диспозитивната част на оспорената заповед, в което е посочено основанията за прилагане на конкретния вид ПАМ – Забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина, неправилно е записана хипотезата на чл. 21, т. 2 вместо т. 7. Допуснатото несъответствие не се отразява на законосъобразността на оспорения административен акт доколкото видът на приложената ПАМ, съгласно чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗООРПСМ, е нормативно определен и е един и същ и за констатираните форми на спортно хулиганство, по смисъла на чл. 21, т. 2, и за тези по т. 7 от ЗООРПСМ.

Съдът не констатира и нарушения при приложението на материалния закон. Безспорно футболната среща, която е искал да наблюдава жалбоподателят е спортно мероприятие и отговаря на критериите, заложиени в чл. 2а, ал. 1 от ЗООРПСМ – публична проява, със спортно състезателен характер, проведена на обществено място. Времето, отразено в съставените документи, включително и в оспорената заповед, непротиворечиво сочи, че нарушението, за което е санкциониран, е извършено преди провеждане на спортното мероприятие.

Предвиденият в чл. 13 от ЗООРПСМ задължителен контрол спрямо привържениците на участващите в спортното мероприятие отбори, включва недопускане до спортната зона на лица, в които се открият предмети и вещества, чието внасяне на територията на спортната зона и на спортния обект е забранено (чл. 13, ал. 2, т. 4), както и на лица, които извършват нарушение по чл. 20 и чл. 21.

Обществената значимост на декларираните в чл. 2, т. 1 и т. 2 от ЗООРПСМ цели на специалния закон - опазване на обществения ред при провеждане на спортни мероприятия и предотвратяване, преустановяване, разкриване и наказване на противообществени прояви, предполага стриктно прилагане на предвидените мерки в Глава трета. В този контекст, констатираната непосредствено преди провеждане на спортното мероприятие, в района на спортния обект, при извършената проверка, по реда на чл. 13, ал. 2 от ЗООРПСМ, противообществена проява по чл. 21, т. 7 – носене на маска за лице от черен плат, която може да послужи за напълно прикриване на лицето или на части от него, и да затрудни разпознаването, след като е документирана по предвидения специален ред в чл. 26, ал. 1 от ЗООРПСМ, е санкционирана законосъобразно с административно наказание по чл. 22, т. 2 – Глоба и принудителната административна мярка по чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗООРПСМ, наложена с оспорената заповед.

Минималният срок, който е определен по отношение на наложената принудителна административна мярка, съгласно чл. 25, ал. 1 от ЗООРПСМ, напълно съответства на степента на обществена опасност на санкционираното и по предвидения специален ред административно нарушение (носене на маска за лице от черен плат) и отговаря на целите на специалния закон, а и на чл. 22 от ЗАНН – да преустанови, а и да предотврати извършване на административни нарушения, както и да отстрани вредните им последици.

По изложените съображения, съдът счита, че оспорената заповед е издадена законосъобразно – от компетентен орган, в предвидената форма, в съответствие с приложимите материално правни разпоредби и отговаря на специфичните цели на закона, включително и на принципа по чл. 6 от АПК. Жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и своевременно заявеното искане от пълномощника на ответника в представените писмени бележки преди провеждане на съдебното заседание, съдът счита, че на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, следва да възложи в тежест на жалбоподателя заплащане на разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София - град, Първо отделение, 26-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. П., ЕГН [ЕГН] от [населено място] искър, [улица] срещу Заповед № 24-VI-129-0178 от 02.03.2025 г. за налагане на принудителна административна мярка „Забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от една година“, издадена от заместник началник на Първо Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Н. П., ЕГН [ЕГН] от [населено място] искър, [улица] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 100 (сто) лева – направени разноски за юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство на ответника.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

СЪДИЯ: